



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

VII. De manumißis in ecclesia, vel ecclesiae per testame[n]tum
commendatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

lus mini-
strorum.

officium, sine chrismate vsquam debere progredi, quia inter nos placuit semel chrismari. De eo autem, qui in baptismo quacumque necessitate faciente non chrismatus fuerit, in confirmatione sacerdos commonebitur. Nam inter quoslibet chrismatis ipsius non nisi vna benedictio est: non vt præiudicans quidquam, sed vt non necessaria habeatur repetita chrismatio.

ANNO
CHRISTI
441.

III.

26. quest. 6.
Qui recedunt de.

Qui recedunt de corpore, pœnitentia accepta, placuit sine reconciliatoria manus impositione eis communicari. quod morientis sufficit consolationi, secundum definitiones patrum, qui huiusmodi communionem congruenter viaticum nominarunt. Quod si supervixerint, stent in ordine pœnitentum, & ostensis necessariis pœnitentiæ fructibus, legitimam communionem cum reconciliatoria manus impositione percipiant.

IV.

Ibidem.

Pœnitentiam desiderantibus clericis non negandam.

V.

Dist. 87.
Eos qui ad
ecclesiam.

Eos qui ad ecclesiam confugerint tradi non oportere, sed loci reuerentia & intercessione defendi.

VI.

Ibidem.

Si quis autem mancipia clericorum pro suis mancipiis ad ecclesiam confugientibus crediderit occupanda, per omnes ecclesias districtissima damnatione feriatur.

VII.

Ibidem.

In ecclesia manumissos, vel per testamentum ec-

clesiæ commendatos, si quis in seruitutem vel obsequium, vel ad colonariam conditionem imprimere tentauerit, animaduersione ecclesiastica coerceatur.

VIII.

Si quis alibi consistentem clericum ordinandum putauerit, prius definiat, ut cum ipso habitet. Sic quoque non sine consultatione eius episcopi, cum quo ante habitauit, eum, qui fortasse non sine causa diu ab alio ordinatus non est, ordinare præsumat.

IX.

Si qui autem alienos ciues, aut alibi consistentes ordinauerint, nec ordinati in vlllo accusantur, aut ad se eos reuocent, aut gratiam ipsis eorum impetrent, cum quibus habitant.

X.

Si quis episcoporum in alienæ ciuitatis territorio ecclesiam ædificare disponit, vel pro fundi sui negotio, aut ecclesiastica vtilitate, vel pro quacumque sua opportunitate, permissa licentia ædificandi, quia prohibere hoc votum nefas est, non præsumat dedicationem, quæ illi omnimodis reseruatur, in cuius territorio ecclesia assurgit: reseruata ædificatori episcopo hac gratia, ut quos desiderat clericos in re sua videre, ipsos ordinet is cuius territorium est; vel si ordinati iam sunt, ipsos habere acquiescat. Et omnis ecclesiæ ipsius gubernatio ad eum, in cuius ciuitatis territorio ecclesia surrexerit, pertinebit. Quod si etiam sæcularium quicumque ecclesiam ædificauerit, & alium magis, quam eum in